

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Șoronga Gabriela în numele inculpatului Kirciu Serghei și avocatul Perțu Ina în numele inculpatului Minenco Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe,

Kirciu Serghei Xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxx

și

Minenco Igor Xxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 22.07.2013-16.05.2014

2. *instanța de apel*: 18.07.2014-02.02.2015

22.09.2015 – 03.11.2016

3. *instanța de recurs*: 22.06.2015 – 04.08.2015

03.03.2017 - 26.04.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 mai 2014, Kirciu Serghei Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără aplicarea amenzii.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i s-a cumulat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință și partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 18 mai 2013, prin care Kirciu S. a fost condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. d) Cod penal la 4 ani închisoare, care potrivit art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu deducerea din termen perioada cât inculpatul s-a aflat în arest preventiv la domiciliu, începând cu 30 mai 2013 până la 10 septembrie 2013.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată lui Kirciu S. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Prin aceeași sentință Minenco Igor XXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), d) și f) Cod penal a fost achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Kirciu S. la 17 aprilie 2013, în jurul orei 08.40, având o înțelegere prealabilă cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în apartamentul nr. xxx din str. XXXXXXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, unde aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, prin aplicarea loviturii și imobilizarea părții vătămate Țuvrila T., prin legarea mâinilor și picioarelor cu un cablu, astupându-i gura cu mâna și cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 923/D din 24 aprilie 2013, vătămări corporale neînsemnate, după care în mod deschis au sustras bani în sumă de 9.500 lei, cauzându-i lui Țuvrila T. daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de judecată a reținut, că Minenco Ig. a fost învinuit de faptul că la 17 aprilie 2013, în jurul orei 08.40, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Kirciu S., precum și cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în apartamentul nr. xxx din str. XXXXXXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, unde aplicând violența fizică și psihică, au imobilizat-o pe Țuvrila T., prin legarea mâinilor și picioarelor cu un cablu, astupându-i gura cu mâna au cerut să li se ofere mijloace financiare, totodată au continuat să-i aplice multiple lovituri peste diferite regiuni ale capului, provocându-i vătămări corporale neînsemnate, după care în mod deschis au sustras bani în sumă de 9.500 lei, cauzându-i lui Țuvrila T. daune în proporții considerabile.

Instanța de judecată a ajuns la concluzia că inculpatul, Minenco Ig., nu este vinovat de comiterea infracțiunii înscrinate și urmează a fi achitat, deoarece el nu a participat la săvârșirea acesteia.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* fapta inculpatului, Kirciu S., în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal și anume – *jaful, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Kirciu S. să fie recunoscut vinovat și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 9 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, a-i include la pedeapsa numită, parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Vulcănești din 18.05.2013, definitiv stabilindu-i pedeapsă de 9 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, să fie recunoscut vinovat și condamnat Minenco I. de săvârșire infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, stabilindu-i

pedeapsă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că:

- instanța de judecată a constatat neobiectiv împrejurările de fapt ale cauzei, prin aprecierea eronată a probelor administrate, ce au dus la adoptarea unei sentințe ilegale atât în partea reîncadrării acțiunilor inculpatului Kirciu S., cât și în partea achitării inculpatului Minenco I.;

- în partea ce ține de achitarea inculpatului Minenco Ig. instanța de judecată a pus la bază declarațiile acestuia de nerecunoaștere a vinei, pe care partea acuzării le consideră mincinoase, reprezentând poziția lui de apărare și o modalitate de a se eschiva atât de la răspunderea penală, cât și de la pedeapsa penală. Mai mult ca atât, aceste declarații vin în contradicție cu materialele cauzei penale, cu declarațiile date de către partea vătămată și martori, pe care prima instanță pornind de la poziția de apărare a inculpatului le-a interpretat eronat;

- prima instanță, cu toate că a reținut corect starea de fapt în cauza deferită judecării, a încadrat juridic eronat faptele lui Kirciu S., urmând a fi menținută calificarea în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) și f) Cod penal, după cum i-a fost înaintată și învinuirea prin actul de sesizare a instanței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015, a fost admis apelul declarat, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Kirciu S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal (în redacția Legii nr. 277 din 18.12.2008), la 4 ani închisoare, cu aplicarea amenzii de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită lui Kirciu S. i s-a cumulat parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Vulcănești din 18 mai 2013, astfel lui Kirciu S. i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu aplicarea amenzii în quantum de 500 unități convenționale.

Minenco Ig. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal (în redacția Legii nr. 277 din 18.12.2008), la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la judecarea cauzei penale prima instanță, corect a încadrat acțiunile săvârșite de inculpatul Kirciu S. în baza art. 187 Cod penal și incorect a dispus achitarea inculpatului Minenco Ig. de cele incriminate prin rechizitoriu.

Instanța de apel a apreciat critic atât declarațiile inculpatului Minenco Ig. privitor la nerecunoașterea vinei, deoarece este evidentă tendința acestuia de a duce în eroare instanța de judecată în scopul eschivării de la răspunderea și pedeapsa penală, cât și poziția prin care inculpatul Kirciu S. își recunoaște vina, indicând că Minenco Ig. nu a participat la comiterea infracțiunii, întrucât vinovăția inculpaților indubitabil a fost dovedită prin probe incontestabile administrate și evaluate în cadrul cercetării judecătorești, care din motive necunoscute nu au fost apreciate de instanță la justa lor valoare.

De asemenea, instanța de apel a constatat, că chiar dacă violența aplicată părții vătămate a luat forma intimidantă, fiindu-i legate mâinile și picioarele, acesteia i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate ale sănătății, astfel din declarațiile ei nu rezultă și nici nu se conturează în nici un mod că violența a fost percepută drept reală și periculoasă pentru viață și sănătate, astfel că fapta imputată lui Minenco Ig. și Kirciu S. reprezentând forma jafului, iar în acest aspect cerințele formulate în apelul procurorului fiind nefondate și nu au fost acceptate de instanța de apel.

Astfel, instanța de apel a stabilit cu certitudine că ambii inculpați au săvârșit infracțiunea cu scopul de a sustrage, prin înțelegere prealabilă, în mod deschis, a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu amenințarea de a aplica o asemenea violență, cu cauzare de daune în proporții considerabile, adică faptele infracționale prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Zamfir P. în numele inculpatului Minenco Ig., prin care a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței de achitare în privința ultimului.

În motivarea recursului a invocat:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii în baza căreia Minenco Ig. a fost condamnat;

- instanța de apel, dispunând condamnarea inculpatului, nu a indicat concret timpul, locul, modul săvârșirii infracțiunii, forma și gradul lui de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, respectiv nu a făcut o descriere completă a faptei comise de către inculpat, după cum o cer rigorile legii;

- instanța de apel nu a motivat aplicarea față de Minenco Ig., a pedepsei cu închisoarea, nu a individualizat această pedeapsă și nu a invocat în acest sens circumstanțele atenuate (sau agravante), ce puteau (sau nu) influența în final categoria și mărimea pedepsei aplicate, prin prisma prevederilor art. 75, 78 Cod penal. Cel puțin această motivare lipsește din textul copiei deciziei, înmânate părții apărării;

- probele au fost apreciate eronat și descrise parțial conținutul acestora în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, ceea ce contravine exigențelor unui proces echitabil, cu atât mai mult că prima instanță a dispus achitarea lui Minenco Ig., iar cea de apel l-a condamnat, punând la bază aceleași probe;

- culpabilitatea lui Minenco Ig. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal nu a fost probată, așa cum o cer prevederile art. 100, 101 Cod de procedură penală. Instanța de apel, contrar prevederilor procesuale, practicii judiciare naționale și CȚEDO, a condamnat persoana, fără a administra probe noi.

În drept, recursul declarat a fost întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Kirciu S., prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel prin admiterea apelului procurorului a agravat situația inculpatului Kirciu S. prin excluderea art. 90 Cod penal, termenul de probă și aplicarea amenzii, fapt ce se consideră că această agravare este nejustificată, iar ca urmare a încălcat prevederile art. 75 Cod penal. Instanța de apel nu a motivat în soluție necesitatea și temeinicia agravării pedepsei, mai mult ca atât s-au prezentat probe ce caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului și starea familiară, fiind căsătorit are la întreținere un copil, totodată este unicul întreținător al familiei angajat în câmpul muncii;

- partea vătămată Țuvrila T., atât în prima instanță, cât și în instanța de apel a confirmat faptul, că îl iartă pe inculpatul Kirciu S., careva pretenții nu are, deoarece prejudiciul a fost restituit integral și dorește ca ultimul să nu fie pedepsit aspru și privat de libertate.

În drept, recursul declarat a fost întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 5 și 6 CEDO.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 august 2015, au fost admise recursurile ordinare declarate și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluție adoptate, instanța de recurs a menționat, că fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptelor săvârșite de aceștia. Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, instanța de recurs a statuat, că la adoptarea hotărârii judecătorești, partea descriptivă a acesteia se începe cu expunerea succintă a faptelor de săvârșirea cărora inculpatul Kirciu S. este declarat vinovat și a învinuirii sub care a fost pus inculpatul Minenco Ig., apoi se expune fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară. În continuare, în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului, fără a fi constatată fapta săvârșită de inculpați, prin participație, în baza căreia ulterior, în dispozitivul deciziei, aceștia sunt declarați vinovați. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

În consecință, din textul deciziei atacate, s-a conchis că aceasta nu îndeplinește exigențele legale cu privire la modalitatea de întocmire a unei hotărâri judecătorești de condamnare, care trebuie să cuprindă obligatoriu descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, reieșind din prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Kirciu S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugat parțial pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Vulcănești din 18 mai 2013, stabilindu-i lui Kirciu S. pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei;

- Minenco I., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei.

10. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că Kirciu S. la data de 17 aprilie 2013, în jurul orei 08.40, împreună și urmare a înțelegerii prealabile cu Minenco Ig., și cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în apartamentul nr. xxx din str. xxxxxxxxxxxxxxxx, mun. Chișinău, unde aplicând violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei, prin aplicarea loviturii și imobilizarea părții vătămate, Țuvrila Tatiana, prin legarea mâinilor și picioarelor cu un cablu, astupându-i gura cu mâna, acțiuni prin care i-au cauzat ultimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 923/D din 24 aprilie 2013, vătămări corporale neînsemnate, după care în mod deschis au sustras bani în sumă de 9.500 lei, cauzându-i daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a considerat vinovăția inculpaților dovedită prin următoarele probe administrate la faza urmăririi penale și verificate în ședința instanței de apel, și anume declarațiile părții vătămate Țuvrila T., martorilor Țuvrila R., Țuvrila Gh., Molev A., precum și materialele dosarului: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din data de 17 aprilie 2013 (f.d. 12 v. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 17 aprilie 2013 (f.d. 14-17 v. 1); procesul-verbal de ridicare din 17 aprilie 2013 a unui buchet de flori, ce a fost ridicat în cadrul cercetării la fața locului de la Țuvrila T. (f.d. 49-50 v. 1); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 17 aprilie 2013 (f.d. 51-53 v. 1); procesul verbal de examinare a obiectului din 19 aprilie 2013 (f.d. 54-55 v. 1); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictate la cauza penală din data de 19 aprilie 2013 (f.d. 56 v. 1); procesul-verbal de examinare din data de 21 iunie 2013 (f.d. 58-59 v. 1); procesul-verbal de ridicare și examinare din data de 22 iunie 2013, a descifrărilor telefonice pentru perioada 16 aprilie 2013, ora 20.00 și până la data de 17 aprilie 2013 ora 12.00 (f.d. 67 v. 1); proces-verbal de ridicare și examinare din data de 22 iunie 2013, a descifrărilor telefonice pentru perioada 01 martie 2013 și până la data de 25 aprilie 2013 (f.d. 73 v. 1); procesul-verbal de ridicare și examinare din data de 21 iunie 2013, a descifrărilor telefonice pentru perioada 01 ianuarie 2013 până la data de 14 mai

2013, prin care au fost stabilite orele de convorbire și locația abonatului cu nr. 068045121, număr ce aparține abonatului Kirciu S. (f.d. 95 v. 1); procesul-verbal de ridicare și examinare din data de 21 iunie 2013, a descifrărilor telefonice pentru perioada 01 ianuarie 2013 până la data de 14 mai 2013, prin care au fost stabilite orele de convorbire și locația abonatului cu nr. 069955425, număr ce aparține lui Minenco Ig. (f.d. 106 v. 1); ordonanțele de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din data de 21 iunie 2013, a descifrărilor telefonice ridicate de la S.A „Orange” (f.d. 96, 107 v. 1); procesul-verbal de percheziție din data de 30 mai 2013 efectuat la domiciliul lui Kirciu S. (f.d. 135-138 v. 1); procesul-verbal de examinare din 23 iunie 2013, a telefonului mobil de model „FM One Touch 217” (f.d. 157-158 v. 1); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală, din data de 23 iunie 2013 (f.d. 159 v. 1); procesul-verbal de examinare din data de 23 iunie 2013 a telefonului mobil de model „Nokia 6700c-1” cu nr. imei 351525047269551, cartela sim „Orange” cu nr. 069955425 (f.d. 160-161 v. 1); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală, din data de 23 iunie 2013 (f.d. 162 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 923/D din data de 24 aprilie 2013 (f.d. 169 v. 1); raportul de expertiză dactiloscopică nr. 5359 din data de 28 mai 2013 (f.d. 201-202 v. 1); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din data de 30 mai 2013 (f.d. 219-224, v. 1); procesul verbal de reținere (f.d. 243-244 v. 1); informația din registrul de stat al populației, prin care se atestă că inculpatul Kirciu S. nu are persoane la întreținere (f.d. 234 v. 1); certificatul nr. 85 din data de 09 iulie 2013 al instituției medico-sanitare publice Vulcănești, prin care se atestă că Kirciu S. nu se află la evidență la medicul narcolog și psihiatru (f.d. 235 v. 1); revendicarea forma 246 din data de 28 mai 2013 și sentința Judecătorei Vulcănești din 18 mai 2013 (f.d. 237-240 v. 1); recipisa părții vătămate, Țuvrila T., din 08 aprilie 2014.

Totodată, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță eronat a interpretat declarațiile inculpatului Minenco Ig., prin care el neagă prezența sa în timpul jafului în locuința părții vătămate. Aceste declarații sunt combătute atât prin declarațiile părții vătămate, Țuvrila T., cât și prin descifrările telefonice pentru perioada 01.01.2013 - 14.05.2013, din care rezultă că el se afla în raza domiciliului părții vătămate. La fel și prin declarațiile martorului Molev A., care a recunoscut buchetul de flori depistat la partea vătămată, ce a fost adus de inculpați, precum și procesul verbal de recunoaștere a lui Minenco Ig. de către Țuvrila R., din care motiv argumentele inculpatului Minenco Ig. și al apărătorului său, în opinia instanței de apel sunt inventate în scop de apărare și evitare a pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a statuat că ambii inculpați sunt vinovați de comiterea jafului nominalizat.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul Kirciu S. a comis și altă infracțiune pentru care a fost condamnat prin sentința Judecătorei Vulcănești din 18.05.2013 și în atare situație, stabilindu-i pedeapsă în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, luând în considerație gravitatea infracțiunii și atitudinea inculpaților față de cele comise, s-a ajuns la concluzia că ambii inculpați

urmează a fi condamnați la pedeapsă privativă de libertate și la amendă în beneficiul statului, întru atingerea scopului legii și reeducarea inculpaților. Careva temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel nu a stabilit.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

11.1 Avocatul, Perțu Ina, în numele inculpatului, Minenco Igor, prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a făcut o descriere completă a faptei săvârșite de către inculpatul Minenco Ig., ignorând astfel prevederile art. 14 alin. (1), 15, 113 alin. (1) Cod penal, iar decizia acestei instanțe contravine prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a expus dacă fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii și nu a motivat condamnarea inculpatului Minenco Ig., pentru infracțiunea incriminată, iar simpla trimitere la actele procesuale, nu constituie o motivare a hotărârii în sens legal;

- declarațiile martorilor și celelalte probe anexate nu sunt probe directe în privința lui Minenco Ig., acesta fiind condamnat doar în bază de presupuneri. Cât privește declarațiile martorilor Țuvrila R. și Molev A., instanța de apel urma să le aprecieze critic, deoarece au fost contradictorii de la o audiere la alta. Astfel, probele invocate de către instanța de apel nu confirmă vinovăția inculpatului, Minenco Ig., în comiterea infracțiunii imputate.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală.

11.2 Avocatul, Șoronga Gabriela, în numele inculpatului, Kirciu S., prin care solicită casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței ierarhic superioare la rejudecarea cauzei și nu a motivat aplicarea, atât față de inculpatul Kirciu S., cât și față de inculpatul Minenco Ig., a pedepsei reale cu închisoarea, nu a individualizat pedeapsa pentru fiecare inculpat separat;

- nu sunt clare concluziile instanței de apel referitor la atitudinea inculpaților despre cele comise, în contextul în care inculpatul Kirciu S. a manifestat față de cele comise căință sinceră, recunoscând comiterea infracțiunii de jaf;

- nu s-a ținut cont de toate circumstanțele și împrejurările reținute de prima instanță cum ar fi: recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă, prezența la întreținere a mamei, vârsta tânără a acestuia, recuperarea integrală a prejudiciului cauzat, atitudinea părții vătămate, care l-a iertat pe inculpat. La fel, urma a se ține cont de faptul, că inculpatul Kirciu S. s-a încadrat în câmpul muncii, și-a întemeiat o familie, are la întreținere un copil minor, ceea ce denotă o tendință pozitivă și certă de corectare, ce este posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea art. 90 Cod penal;

- instanța de apel, neaplicând pedeapsa cu suspendare condiționată, nu a indicat care sunt motivele pentru care corectarea și reeducarea inculpatului Kirciu S.

poate fi realizată doar în detenție.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, opinând asupra inadmisibilității acestora, deoarece nu s-a constatat prezența a careva erori de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, iar instanța de apel întemeiat a admis apelul declarat în speță.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

13.1 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Perțu Ina în numele inculpatului Minenco Ig.

Din conținutul recursului declarat de către autorul acestuia, Colegiul penal atestă, că se invocă la caz temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 8), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând lucrările dosarului în raport cu criticile invocate de către apărătorul inculpatului Minenco Ig., Colegiul consideră, că nici un temei pentru recurs din cele menționate supra, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță, iar întru desfășurarea concluziilor sale instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate pe fiecare caz de casare din cele invocate.

Așadar, recurentul invocă sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, faptul că instanța de apel nu a constatat și descris fapta incriminată, precum și acțiunile lui Minenco Ig. prin care acesta a participat la comiterea infracțiunii imputate, nu s-a expus asupra momentelor invocate de către apărătorul ultimului și nu a motivat condamnarea lui Minenco Ig., fapt ce în opinia părții apărării reprezintă temei pentru casare. Însă, cu referire la aceste critici, instanța de recurs relevă, că este incident temeiul pentru recurs menționat mai sus, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Opozant alegațiilor părții apărării enunțate supra, Colegiul specifică, că în cauza supusă judecării, apel a fost declarat doar de către procuror, prin urmare numai partea acuzării poate invoca critici referitor la faptul că instanța nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel, din care motiv nu sunt incidente argumentele recurentului sub acest aspect de casare.

Privitor la alegațiile părții apărării, precum că instanța de apel nu a descris fapta infracțională și acțiunile comise de inculpatul Minenco Ig., instanța de recurs constată că nu sunt fondate și nici aceste invocări, deoarece reieșind din partea descriptivă a hotărârii contestate și anume la f.d. 10 v. 4, se atestă că instanța de apel a constatat fapta infracțională săvârșită de către inculpatul Kirciu S., fiind specificat că a comis-o în complicitate împreună și prin înțelegere prealabilă cu inculpatul Minenco Ig., din care motiv se apreciază ca fiind fără careva suport temeinic criticile din recursul declarat, sub aspectul vizat.

Totodată, lecturând textul deciziei atacate în coraport cu materialul probator administrat în cauza supusă judecării, Colegiul statuează, că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel încât hotărârea adoptată cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului, Minenco Ig., pentru săvârșirea infracțiunii de jaf, cu agravantele prevăzută la pct. b), d), e) și f) alin. (2) art. 187 Cod penal. Astfel, reieșind din hotărârea atacată, Colegiul penal constată, că au fost examinate problemele esențiale ce au fost puse în fața instanței, oferind argumente în susținerea soluției adoptate în partea ce-l vizează pe inculpatul Minenco Ig., ceea ce deduce concluzia că nu se raportează cele invocate de recurent la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar criticile ultimului, în acest sens, poartă un caracter general și declarativ, fără o argumentare temeinică.

În continuare, instanța de recurs reține, că autorul recursului invocă concomitent în prezenta speță temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*. Însă, din conținutul recursului declarat Colegiul atestă, că în opinia recurentului este justă soluția adoptată de prima instanță, prin care Minenco Ig. a fost achitat de comiterea infracțiunii imputate, deoarece acesta nu a participat la săvârșirea infracțiunii și a fost condamnat pentru o faptă care nu a săvârșit-o. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt, în cauza dată se desprinde invocarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii incriminate lui Minenco Ig., solicitând în cele din urmă achitarea acestuia. Respectiv, este alogică invocarea și temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege, că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în raport cu cele invocate în sensul dat.

Referitor la argumentele invocate la acest capitol, Colegiul penal menționează, că sub aspectul situației „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al infracțiunii, lipsește latura obiectivă și subiectivă, sau legătura causală dintre fapta infracțională și consecințe).

Colegiul penal consideră, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet și obiectiv probele administrate la dosar, analizându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării, atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Minenco Ig. la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) și f) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Astfel, instanța de recurs respinge argumentele recurentului, precum că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului Minenco Ig., deoarece instanța de apel a dat o apreciere cuvenită cumulului de probe și just a considerat că există suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului la comiterea infracțiunii de jaf asupra părții vătămate Țuvrila T. și anume:

- declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de către martorul Țuvrila R. (f.d. 128-129 v. 2), care este mama părții vătămate și care în ziua săvârșirii infracțiunii, întorcându-se acasă, unde se afla fiica sa, adică Țuvrila T., și intrând în apartament a fost martorul ocular al infracțiunii de jaf, fiind și ea lovită de către una din persoanele ce au pătruns în locuința sa, specificând că erau câteva persoane, văzând din profil și pe inculpatul Minenco Ig., care se afla în camera de baie după ușă și striga la persoana care a lovit-o inițial, să o lovească. A mai specificat, că l-a recunoscut pe inculpatul Minenco Ig. inclusiv și la faza de urmărire penală. Fiind audiată în instanța de apel, martorul Țuvrila R., la fel a menționat, că în casă au intrat trei persoane, printre care erau inculpații Kirciu S. și Minenco Ig. (f.d. 221-222 v. 3) ;

- declarațiile martorului Molev A., date în cadrul ședinței de judecată (f.d. 142 v. 2), care a confirmat că l-a recunoscut pe inculpatul Minenco Ig., ca fiind una din persoanele care au procurat de la ea buchetul de flori, cu care inculpații sub un anumit pretext au pătruns în domiciliul părții vătămate. A memorat persoana inculpaților, deoarece în acea dimineața au procurat anume buchetul de flori, care era unic adus în ziua săvârșirii infracțiunii;

- lista apelurilor telefonice efectuate de pe telefonul ce aparține inculpatului Minenco Ig. (f.d. 103-105 v. 1), din care rezultă, că în ziua și timpul apropiat comiterii infracțiunii, au fost efectuate apeluri telefonice de pe numărul de telefon al acestuia din apropierea domiciliului părții vătămate.

Nu pot fi reținute, argumentele recurentului, precum că urmau a fi apreciate critic declarațiile martorilor Țuvrila R. și Molev A. ca fiind contradictorii, deoarece declarațiile acestor martori pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești în esență au fost aceleași, fiind consecvente și în coroborare cu celelalte probe administrate la caz, ce au permis întemeiat instanței de apel de a ajunge la concluzia, că inculpatul Minenco Ig., a participat la săvârșirea infracțiunii de jaf asupra părții vătămate Țuvrila T.

De asemenea, instanța de recurs apreciază ca fiind una formală, invocarea temeiului de recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că a fost aplicată pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, în privința inculpatului Minenco Ig., deoarece în recurs nu au fost specificate motivele și argumentele unei astfel de critici, cu referire la criteriile de individualizare a pedepsei și circumstanțele cauzei de care nu a ținut cont instanța de apel, la stabilirea pedepsei ultimului. Mai ales, în contextul în care inculpatul, Minenco Ig., de fapt a pledat nevinovat în comiterea infracțiunii imputate, focusându-și pozițiile de apărare sub aspectul de nevinovăție și nu de stabilire a unei pedepse mai blânde.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită, cu efectuarea unei încadrări juridice a acțiunilor comise și individualizarea pedepsei corecte de către instanța de apel în privința inculpatului Minenco Ig., nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către apărătorul Perțu I. în recursul ordinar declarat la caz.

13.2 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Șoronga Gabriela în numele inculpatului Kirciu S.

Prezentul recurs ordinar, autorul î-l întemeiază în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, specificând ca erori de drept comise de instanța de apel, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.* Tot din textul recursului se atestă, că apărătorul inculpatului Kirciu S. critică hotărârea instanței de apel, nefiind de acord cu individualizarea pedepsei stabilite, considerând că în privința ultimului pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei. Astfel, ținând cont de argumentele invocate, Colegiul penal consideră, că recurentul, de fapt, semnalează și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că partea apărării nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor atenuante, ce în opinia recurentului, ar permite instanței de apel de a-i stabili o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90

Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune.

Cât privește temeiul de casare, invocat de recurent și stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu și-a motivat suficient hotărârea adoptată în partea concluziilor privind imposibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal statuează, că deși instanța de apel și-a motivat concluziile în mod mai general la capitolul aplicării pedepsei inculpaților cu executare reală în închisoare, acestea în opinia instanței de recurs sunt raționamente juste, iar criticile aduse de către partea apărării în sensul vizat nu sunt suficiente pentru a răsturna hotărârea judecătorească în partea stabilirii pedepsei inculpaților. Respectiv, acest temei pentru recurs, în prezenta speță nu este incident, iar concluzii mai desfășurate Colegiul va expune la analiza cazului de casare semnalat, precum că în speța dată *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, reieșind din conținutul recursului declarat de către apărătorul Șoronga G., instanța de recurs reține, că partea apărării consideră că în privința inculpatului Kirciu S., ținând cont de toate circumstanțele stabilite referitor la persoana acestui inculpat și atitudinea manifestată după săvârșirea infracțiunii, exprimată prin recunoașterea vinei, căința sinceră și recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate, este posibil de a aplica prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune.

Verificând și analizând materialele cauzei, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea temeiul de casare semnalat de către recurent în cauza supusă judecării, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 și respectiv art. 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța de recurs relevă că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, Colegiul penal menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Deci, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, adică inclusiv și dispozițiile art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, aplicându-se persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea

condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedepsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Colegiul penal reține, că sancțiunea art. 187 alin. (2) Cod penal, la momentul săvârșirii infracțiunii de către inculpați, prevedea pedeapsă cu închisoare de la 3 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1.000 unități convenționale.

În cauza supusă judecării inculpații au fost condamnați prin hotărârea instanței de apel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, la câte 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, fiecare.

După efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilirea duratei și quantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, se continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii, dacă pedeapsa stabilită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și reeduca poate fi trasă concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, de încercare.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă.*

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Una din condițiile prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

În același context, de menționat este și faptul, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

În opinia Colegiului sunt întemeiate, considerentele instanței de apel de a nu aplica prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpaților, ținând cont de

modalitatea comiterii infracțiunii de jaf de către inculpați și circumstanțele săvârșirii acestei infracțiuni, adică în complicitate de către un grup de persoane prin înțelegere prealabilă, prin majoritatea agravantelor prevăzute la alin. (2) art. 187 Cod penal și anume cele prevăzute la lit. b), d), e) și f) al infracțiunii date. Mai mult ca atât, precum se atestă din materialele cauzei, inculpatul Kirciu S., anterior a mai săvârșit infracțiuni, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Vulcănești din 18 mai 2013, la 4 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probă de 4 ani (f.d. 238-240 v. 1).

În condițiile expuse mai sus, Colegiul penal apreciază ca fiind insuficiente în cazul lui Kirciu S. împrejurările menționate de către partea apărării, cum ar fi recunoașterea vinei, căința sinceră, recuperarea pagubei, caracteristica pozitivă a inculpatului, încadrarea acestuia în câmpul muncii, faptul că este căsătorit, are la întreținere un copil minor și mama, pentru a-i fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate. Circumstanțele menționate, instanța de recurs consideră că au fost luate în vedere de către instanța de apel la numirea termenului pedepsei cu închisoare inculpatului Kirciu S., fiindu-i stabilit o pedeapsă cu închisoare mai aproape de minimul prevăzute de sancțiunea art. 187 alin. (2) Cod penal, în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, adică 4 ani.

Ținând cont de cele menționate supra, precum și toate împrejurările cauzei, cât și prevederile art. 61 Cod penal, instanța de recurs consideră că sunt raționale concluziile privind executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpați, iar instanța de apel just a conchis de a nu aplica în privința acestora prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece nu au fost stabilite aprecieri certe, că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia, ce ar permite aplicarea acestei norme.

Din materialele cauzei și decizia instanței de apel adoptată la caz, sub aspectul contestat, Colegiul notează, că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpaților, a fost individualizată corect și în așa fel, încât aceștia să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, instanța de recurs statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Sumând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei inculpaților.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sânt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Șoronga Gabriela în numele inculpatului Kirciu Serghei și avocatul Perțu Ina în numele inculpatului Minenco Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-i pe **Kirciu Serghei Xxxx** și **Minenco Igor Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 23 mai 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie